

Szerkesztőség:
Kassai-utca 1. szám, földszint, balra.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kérésű fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Kassai-utca 1. szám, földszint, balra.

Hirdetéseket díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. újszép- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen határ és ünnepnap után is.

Előfizetési árak:
Helyben hazhoz hordva:
Egész évre 12 frt
Fél évre 6 frt
Negyed évre 3 frt
Egy hónapra 1 frt

Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Hirdetéseket helyben ártandók.
Százalékot nem adunk.

Az önzetlen hazafiak.

Budapest, január 19.

Fenyvessy Ferenc képviselő szemrehányást tett Asbóth János képviselőnek, hogy azért hagyta el pártját, mert karriert akart csinálni a kormányon. Kapott ez alkalmon a »Pesti Napló«, s azon nézetének adott kifejezést, hogy aki az ellenzékéről a kormányhoz csap át, az igen is, karriert akar csinálni, hanem aki a kormánytól az ellenzékre megy, az önzetlen hazafi, mert aki a kormánytól lemond, az egyáltalán karrier-ről is lemond, csakhogy korlátlanul, meggyőződése szerint szolgálhassa hazáját.

Ezt az önzetlen hazafiságot egyáltalán nem jó feszegetni. Ne akarjuk magunkat megfosztani ama, még létező, ha bár napról-napra fogyó illuziótól: hogy igen is, létezik önzetlenség. Mert ha ezen állításunkat a materialisták meghallják, provokálni találnak, hogy mutassunk hát embert, aki önzetlenség nélkül van teremtve; mert amíg nem mutatunk, addig ók az önzetlenségben nem hisznek. És megjárni bezzeg a mérsékelt ellenzék, ha mint önzetlenek-et, a kormány pártján volt tagjait jelölne ki. Bizony-bizony még ki-sütnek a materialisták, hogy ezek a tisztelt urak, nem annyira önzetlenségből, mint inkább elégedetlenségből hagyták el az olyan kormányt, mely tehetségeket nem akarta vagy nem tudta az illetők szájára szerinti méltányolni. És mert az illetők akkoriban azt hitték, hogy tömeges kilépésükkel a kormányt megbuktatják, s a saját maguk alakította pártban tevéységük szerint fognak a hivatalok felett rendelkezni. Tekintve pedig az egyes önzetlenségeket kik nem a tömeges diszidentskedés idejében dezertáltak, hanem saját egyéni meggyőződésük követelményében, hát, amilyen lurkók ezek a materialisták, még ezekre is kitalálnak sütni az önzetlenséggel éppen ellenkező mozgatóerőt, például

Az „ARADI KÖZLÖNY” tározója.

(Január 21.)

„A becsületemet keresem!”

(Szerkesztőségi történet.)

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tározója. —
Valami nehéz gondok nem bántottak többé.

Sőt több löfével megelőztem — az idót. Epen e pillanatban csaptam eléggően a pódiumomra a kalamusomat. az az, hogy azt a szokatlan módon kihelyezett pengét, melylyel Salisbury aprítottam pozdorjára, a miért a diplomáciai jegyzékváltáshoz, — mely nagy részt a mi kezünkön állt meg — nem akart hozzájárulni, mely pedig a bolgár-kérdést ama medrek közé szoritán, hogy a muzsika intrika egyszerű szárnyszerűen kapitulálana.

A politikai nézetnyilvánítás, vagyis a mi szerény felfogásunk és nézetünk felettébe jól sikerült. Csak háromszor adtam felhőborodásomnak Salisbury irányába. szenedélyesebb hangon kifejezést, diskrét komolysággal a helyzetemben ama méltósággal, a mi joggal megilletett, mint a lap vezércikkírójé.

Bizonyos gyengédséggel (a gyerek egészen meg volt rökönnyödre) néztem a kéziratot czipelő szedőfüra. Békülékeny mosollyal néztem a pulykatojásos arczába, a savó szemébe s aztán lágyan, dallamosan szegtem.

— Mennyi kell még?
A gyerek tászkájából kikotorja a „metrompás” hivatalos jelentését.
Kicsinyke aonduggal guszáltam az alacsony numerusokat.

Akárca az mondhatom: a lap be van állítva. Nyolcvan sort akar a nyomda. Bagattal! Csupsán nyolcvan sort!

Ez a nyolcvan sor nincs itt, de meg van. A hogy a Salisburyval, a bolgár-kérdéssel megterhelt kedély állapotomhoz illet, midőn a redakció felé lejtettem, épen a Mákos Gábrisnek muskátis ablaka alatt köszönt rám a katólikus kántor. Boldog kedélyállapot sugárzott le az arcán, virgonia füstjét karikázta az ajka. Ennek az állapotnak a funda-

sértett ambícióit, kielégítetlen követelést, vagy más afélet.

És vajjon szóljunk-e az ellenzéknek ama féktelen és határtalan önzéséről, mely, nem akarja boldogítani a hazát addig amíg ő nem jut a kormányra. Magánál Orbán Baláznál készen van a pénzügyi kibontakozásnak hazáért mentő biztos terve, de nem árulna el a világnak, amíg nem ő lesz a pénzügyminiszter. És így van vele Helfi meg Horánszky Nándor. Mert hogy kész tervvel bírnak, ama biztos és öntudatos hanggal árulják el. melylyel a kormány pénzügyi politikáját bírálatalá veszik. Szerintük pusztul, sülyed a haza. A tönk szélén állunk, végelszülyedés fenyeget, amit ők látnak, bevallanak, tüzet, árvizet kiáltanak és a vést összetett kezekkel nézik. Am vesszen, pusztuljon a haza, ha nem ők vannak kormányon!

Lehet ennél nagyobb, irtóztatóbb, plane jellemtelek önzés? — Megjédtél, ugy-e bár edes olvasó, a »jellemtelen« kifejezés miatt, gondolván, hogy mindjárt párba jössz most belőle. Pedig fantom, fantom, sőt hangoztatom ezerszer, mert meg-vagyok róla győződve, (de csak így négyesemként mondom ki) hogy elkezdve Orbán Baláznál Horánszky és Apponyiig, annyira sincsenek ők tisztában a pénzügyi kibontakozásnak a Tiszánál helyesebb irányával, mint jó magam, mert hogy azt ki ne mondják, ahoz már nem önzés, ahoz már önmegtagadás kellene. Ez pedig határozottan más dolog. Az önzés nem csak minden emberről feltehető, sőt a nélkül ember nem létezik, de az önmegtagadás már csak igen-igen kevéssé van meg, s dacára, hogy az ellenzék iránt köteles tisztelettel tartozom, kivétel nélkül még sem becsülhetem annyira, hogy az önmegtagadás erényével ruhazzam fel. Mert ellenzék, mely annyi kormánybuktató igyekezettel van ellátva, mint a miénk, tervvel, melylyel a kormányt egy pillanat alatt

megbuktathatná, elő ne állna, — ezt már nem vagyok képes elhinni,

A mióta parlament van és a miig parlament lesz, az volt és az lesz az irányadó, a kormányok alakulására nézve, hogy melyik párt mily biztositókat képes nyújtani az országnak az iránt, hogy boldogabbá fogja tenni. És a mely pártnál ez a biztositék meg van, az bizony kivágja, és nem volt, de nem is lesz rá eset bármi féle korteskedés mellett, hogy a kormány meg ne bukjak. Olyan parlamenti kormány, mely az ellenzék terve szerint kormányzott volna, mely az ellenzék terve saját fenntartására zsákmányolhatta volna ki, még nem volt a világon! Hát, hogy ez a mi ellenzékünk olyan önmegtagadó volna, hogy egy, a biztos pénzügyi kibontakozásra vonatkozó tervet, a mely terv jobb (és jósága felismerhető, mert ez a jószág biztos garanciája.) mint a kormányé, és a mely terv a zsebében van, — ki ne vágná? Na már engedelmét kérek, de nem tudok róla feltenni ily nagy mérvű önmegtagadást, megjegyezvén: hogy az az önmegtagadás, ily körülmények közt örültség is lenne egyszersmind.

Ne fesszegessük tehát azt az önzetlenséget olyan nagyon, mert még egy Fenyvessy Ferenczről sem tudjuk elhinni azt a természetellenességet, hogy önzetlenség nélkül volna teremtve. Ez a fő rugó uraim minden cselekedetünkben, de hogy tulságba ne vigyük: arra való a becsületérzés. Ez az ellenő, a lelkiismeret pedig a büntető bíróság. A hol ennek a hatalma elfogy, ott aztán a paragrafus kezdődik. Amde micsiút arra határozná magát valaki, hogy egy másik ember-társa önzésének ellenőrzését és büntetőbíróvá magát a paragrafusokon innen helyettesítse. Krisztussal szólva: reá dobja az első követ, tisztában legyen ám Socratesnek ama tanával: »Ember, tanuld ismerni nem magadat!« És e fölött soha nem az fog dönteni: ki melyik párton fog-

lal állást? Nagyon sok olyan ember van az ellenzéken szilárdan és változatlanul, kihez, a közmondással élve »Cszimánkat sem törölünk«, és viszont: mig ismét vannak elegend, kik előbbi politikai véleményüket feladták, és a legbecsületebb emberek meg hazafiak. Hogy véleményért, gondolatért senkit sem lehet büntetni, már a régi rómaiak kimondták: »Cogitationis poenam nemo patitur.«

G. B.

János főherczeg. Bécsből írják a »Pester Correspondenz«-nek: A terjedelmes és tarka mondakör, melyet a tetlen kohlás és fölöttünk vágyó hirhordozás a lángszű János főherczeg rokonzenes személye körülszót, egy új mesélve ismét gazdagabb lett.

A »Deutsche Wochenblatt« lép fel szereplőként azon legendával, hogy a volt bolgár regenszégnek a fejedelmekeresésére kiküldött bizalmi férfai a sokat vitatott trónt. annak idején, felajánlották volna János főherczegnek. Ez olasz földön találkozott volna velük s ajánlatukat »az adott viszonyok közt« visszautasította, készségéről azonban biztositotta volna őket, hogy a bolgár népnek rendelkezésére boesátja kardját azon esetre, ha fegyverrel kellene jogait megvédenie.

A közlemény ilyen alakban feltétlenül helytelen. Mint a Habsburg-Lotharingiai ház firkona, mint dicsőséges uralkodóházunknak öröklésre jogosult tagja, János főherczeg soha sem gondolhatott arra, hogy Bulgária fejedelme legyen és a bolgár nemzet bizalmi férfai is ismerték a berlini szerződés idevágó feltétlét s azt teljes sulya szerint kellett melátványolniuk. Egy szemernyi igazság, mindezek dacára, rejlik a dologban, mely azonban, ugy látszik, magára a »Deutsche Wochenchrift« re nézve is öntudatlanul foglaltatik benne: János főherczeg a bolgár nemzet iránt tényleg meleg rokonzenes nyavalyonaltolva és a kérdéses időben alapos okai voltak a boszniai és herczegovinai hadparancsnokság átvételére számítani, mely állásában az akkori jelenségek sze-

rint mindenesetre könnyen kaphatta volna azon feladat teljesítését, hogy a bolgárokat a jogaikért vívott küzdelemükben támogassa, ha nem is »boesátja kardját rendelkezésükre.«

Azóta megvált a főherczeg az osztrák-magyar hadseregben viselt állásától és utazásokat tett. Immár viszatér s előreláthatólag nem sokára oly helyre fogják állítani, mely kitűnő személyiségét és sokszorosan kipróbált szígezőlt nagy tehetségét megilleti.

Fontos, döntő pillanatban János főherczeg fog az okkupált vidékeken osztrák-magyar hadsereg felett parancsnokolni.

Tisza Kálmán a százokról. Tisza kormányelnök válasza Meltzl szász képviselő beszédére, egész tejedelmében így hangzik:

A képviselő ur. elismerem, teljesen parlamenti modorban tartott és szép beszédében elősorolta Erdélyben élő fajrokonaink panaszát. Először is ezekről akarok pár szót szólni. (Halljuk!) A képviselő ur vadoja az 1876-iki törvényt és ugy tünített azt fel, mint a mely egyenesen a királyi földi szászok iránti ellenséges indulatból alkottatott. Téved a képviselő ur. Muziczipális szempontból épen olyani vagy talán gyökeresebb joggal bírtak a jászok, a hajduk, Erdélyben a székelyek és mégis ott, a hol a terület összefüggése, az adminisztratív érdekek tekintete, ugyanaz történt velük, a mi a szászokkal. Azt tehát, a mi magyarokkal, székelyekkel, szászokkal egyformán történt, ugy állítani oda, mint egy faj üldözésére szánt dolgot, igazságtalan csakugyan nem lehet. (Helyesítés jobjfelől.)

Azt mondja, hogy ez alkalommal, mintegy kegyelemből, meghagyatott a szász egyetem, de csak mint vagyonzó és kulturális intézmény. Először is azt kívánom megjegyezni, t. ház, hogy a szász egyetem muziczipális jogkörrel joggal soha sem bírt, tehát azt nem 1876-ban vesztette el. Kulturális és vagyonzó hivatása volt, azt pedig meg is tartotta. (Ugy van! Ugy van! jobjfelől.) Epen ha a képviselő urak is belátják, mint hiszem, hogy belátják — azt, hogy Erdély-

letét kereste, a főplaton kalmárkodik és tisztán — paszternákkal. Tehát nagy blatt. A kofabálon is ő volt a lady-patronesse. Csak zivességet tett nekünk, hogy a lapunkra előfizetett, hogy azon alkalmából az eleganciájáért kidicséértük.

Es így belátható, hogy a főredaktor okosan cselekedett, mikor az ügy elintézéséül huszontöt cesmó paszternákat rendelt meg nála.

F-a.

A postamester.

(Puskín Sz. Sándor becsületese.)

— Az „Aradi Közlöny” számára fordította: —
Widoczky György.

(Végső.)

Az öreg ember nem bírta el a csapást; ugyanabba az ágyba feküdt, a melyben előbb a rabló pihent. Mindenfelé lép gondolkodott, s végre rájött, hogy a betegség egészen elbágyasztá; elvitte Sz-be s helyébe ideiglenesen egy más hivatalnokot küldte. Ugyanaz az orvos gyógykezeltte őt is. Ez biztositotta a postamestert, hogy a fiatal ember tökéletesen egészséges volt és hogy ő már akkor sejtette gonosz szándékát, de hallgatott, mert félt a korbácsotól. Valjon igazat beszélt-e az orvos, vagy csak dicsőkedni akart, hogy ő mindent előre tudta? Ez nem vizsgálhatta meg legkevésbé sem a szegény betegét. Mikor egészséges némileg helyre állt, az öreg postamester két havi szabadságot kért az igazgatótól, s senkinek sem szólván szándékáról, elindult gyalog leánya után. A hivatalos iratokból megtudta, hogy akkor Minski lovassági kapitány utazott Szabolcsból Pétervárra. A kocsi, a ki vitte, moudotta, hogy Dunya az egész uton szíri, habár, amint látott, szándékosan ment.

— Talán visszahozhatom még eltévedt báránykamat, gondolt az öreg. E gondolatok közt Pétervárra ért. Belért az Lemailowski pukban egy régi barátjához, s megkezdte kutatásait. Nemeokára megtudta, hogy Minski kapitány Pétervárról el a Demuth-szállodában. Elhatározta, hogy oda megy.

Korán reggel elment hozzá, s az előszobában kérte, jelentse önégyességának, hogy egy régi katona óhajit vele találkozni. A szolga, a ki czipőket tisztított, mondta, hogy ura még alszik, s tizenegy óra előtt senkit sem fogad.

A postamester tehát eltávozott a jelzett időben ujra visszajött. Minski maga jött ki: — »Mit akarsz kedves barátom? —

— Érdekes, igen érdekes!
Az asszonyknak szilajja válik az akciója. Majdhogy az ablakok nem zörögnek, a hogy rikácsolja:
— Itt vették el. Maguk vették el!
Még jobban éreztesszörítom a fogamat:
— Érdekes, nagyon érdekes!
A kofasszony drámai lépésekkel lejt felém.

— Pedig ezt nem érdemeltem! Nem! Az újságjuka én is előfizetek, — s ekkor a viselőjének tenger ránczait riszálja, mig napfényre kerit egy tenyérnyi papírost, — ime, itt van róla a reskontó.

Visszaváltott az ünneplélességem. Csak a pikniken mondot toasztokban vagyok ilyen pathetikus:

— Az más, nőnite, az más! Ha kegyed előfizet, az ám, csakugyan az! — akkor igazság leszén.
— Ugy, urfi, ugy! — biztattott.
— Hát ki vette el a becsületét, — biztattam.
— Maguk! Ezzel!
Egész az orrom szomszédságába helyezte a következőket.

Szerkesztői üzenet.
M. N. uróknak. (On a bögre melegítéséről) akar szakzerű tanácsot. Nem tudjuk érteni. Arra csak a sarki kőknak van szilksága, s ha nagyedés tárgyban szakzerű véleményt akar, forduljon a templonutazói kofához.

Csodálkozva meredtem felé.
— De hát mi sértő van ebben?
— Mi-e? Hát én n kérdeztem a templonutazói kofát. aki a főplaton árulok?... Hát pofon ütöthetnek-e embert jobban, mint ezzel? Nem, nem...
Es most a legvessédelmesebb akcióba kezdett: sirt.
Nem tudom mi történt tovább, mert én a főredaktor nyakára küldtem a némbert és eleszeleltem.

Azt azonban tudom, hogy másnap megingtelen befutottunk Salisburynak.
A ki idáig jutott azt fogja mondani: valószínűtlen historia ez, tisztelt ur! Nincs olyan kofa, a ki újságra előfizessen.
Tévedésben méltóztatnak lenni.
Es a kofasszony, a ki nálunk a becsü-

mentomat pedig jól ismerem: ma hárompapos temetés leszén.

Ha pedig három papos temetés leszén, akkor nekünk nyolcvan soros nekrológunk leszén, melyet vagy az árnyékvilágból elutazó egyik bátra hagyott jó barátja, vagy a hitelezője küld be. Nekünk mindegy.

Boldog reménysegeken himbálódzott a fantáziám. Ajkmon kifogyhatlan volt a mosoly és norma naphoz dukáló jó kedvemben egy-egy nagyobb füstfelhővel kavartam fej mellettem a szétmáló füstöt. Még talár a Dani (a mi külömben majdnem lehetetlen) se tudná elrontani a hatalmas szellemi emociómat azzal a szokásos jelentésével:
— Ma kéni fog az esti posta!
Nem, ma ez is lehetetlen.

A mint a rózsafelhők hátán utazom és már nagyon is messze elkalandoztak azok velem, valami rikácsoló hang sodor vissza.

A Dani viaskodik egy rikácsoló némberral. Közbe még a szomszédok kutyája is felhangszerez a pokoli lármá akarja megrottani a mivoltomnak az ő ünneplélességet. Egyre nagyobb vehemenséiával törtet be a rikácsoló hang.

„A becsületemet, igen, a becsületemet keresem!”

A kéményseprők, bálján a rendezőtől eltanult előzékenységgel rohanok feltárni a köztvélemény ajtaját.

Nem kevésbé festői jelenet az, a mi itt szórakoztat.

Népsziművekben még ki nem használj tabló: egy kofasszony, egy szolga, meg egy keblőleg diszpónált kutya. (Minden rendjén van!)

— Mit akar jó asszony? — fordulok az idegenhez békülékenyen.

Vérben forgó szemekkel felel:
— Sokat! A becsületemet!

Mosoly czikázik arczomom. Komikus nagyon komikus. Egy kisse sokára keresi a vén néni a becsületét. Mert engemuccse, ez idő szerint bajos azt töl elvinni.
— Hát elvesztette?
— Nem vesztettem el; elvették!

Bistatva rebegem a szavához:

Vegyes közlemények.

— Az Aradi Széchenyi gőzmalom részvénytársaság múlt évi tiszta nyeresége a kedvezőtlen üzleti viszonyok dacára 86,835 frt 94 krt tesz, melyből részvényenként 40 frt osztalék fog kiosztatni. Lez alkalmunk e kitűnő vezető alá állt tőrség 1887. évi mérlegösszámát lapunk legközelebbi számában egész terjedelmében hozni.

— Osztrák-magyar-szerb vasúti kötelek. Az osztrák-magyar-szerb kötelek forgalmában f. é. február 1-jén új díjsabások léptek életbe, és pedig: 1. A díjsabás I. része, mely az általános határozmányokat és az áruszállítást tartalmazza. 2. A díjsabás II. részének 1. füzeté, mely egyrészt Belgrád helyben és átmenet, másrészt a magyar vasutak állomásai közötti forgalmat tartalmaz díjtáblázatokat. 3. A díjsabás II. részének 2. füzeté, melyben díjtáblázatok foglaltak egyrészt Belgrád helyben és átmenet, másrészt osztrák vasúti állomások közötti forgalmára. A 2. és 3. alatt felsorolt füzetekben közvetlen tételek foglaltak az osztályforgalomra valamint a közvetlen kivételes díjsabásokra:

1. kivét. díjaz. mindennemű áruknak kocsirakományokban való szállítására;
2. " " vas- és acél-, továbbá vas- és acél-áruk nemkülönben gazdasági gépek szállítására;
3. " " osztrák-orszokor-papír-

5. " " üveg- és faszékek áruknak; szőlő-, szarv- és szőlő-hajlított fából készült butorok;
6. " " pufák;
7. " " cement és csamotokévek és horgany-bódog szállítására.

A fenti új díjsabásokban, melyekre szállító község figyelmé különösen felhívatik, a hazai termények és gyártmányok kivételére feleltelendő díjtelek bocsátásának rendelkezése és csupán egyes árucikkeknek és viszonylatokban mutatkoznak, legfőképp a szállítás: adó felemlése folytán, az eddig fenállott díjtelekekkel szemben némi jelentéktelen díjrágulások. — Az új díjsabások példányai a részves vasutaknál, különösen a m. kir. államvasutak díjsabási irodájában megszereshetők. Budapest, 1888. január 17-én. A magyar kir. államvasutak igazgatósága.

— Gabonaüzlet. (Budapest, január 19.) Buzát ma is gyengén kínáltak, a kereslet mérsékelt volt, kedvezőbb irányzat mellett elkelt 8000 métermázsra, teljes napi áron.

Egyéb gabonánemekben csekély forgalom, változatlan áron. Eladott: Tiszavidéki 100 mm. 81 k. 7 frt 45 kr, 200 mm. 81 k. 7 frt 45 kr, 200 mm. 80,5 k. 7 frt 45 kr, 200 mm. 80,5 k. 7 frt 45 kr, 200 mm. 80,3 k. 7 frt 40 kr, 100 mm. 80, k. 7 frt 40 kr, 100 mm. 80 k. 7 frt 40 kr, 200 mm. 80 k. 7 frt 45 kr, 100 mm. 80 k.

- 7 frt 45 kr. 100 mm. 80 k. 7 frt 40 kr. 100 mm. 78,6 k. 7 frt 42 1/2 kr. 200 mm. 78 k. 7 frt 25 kr.
- Pest megyei 1000 mm. 79,5 k. 7 forint 40 krajczár, 100 mm. 78 k. 7 frt 25 krajczár.
- Fehérmegyei: 2600 mm. 78,8 k. 7 frt 45 kr.
- Felső-tiszai: 600 mm. 80 k. 7 frt 40 kr. 700 mm. 79 k. 7 frt 40 kr. 100 mm. 79 k. 7 frt 35 kr.
- Bácskai: 100 mm. 76,5 k. 7 forint 25 krajczár.
- Zab 200 mm. 5 forint 30 kr, 600 mm. 5 frt 50 kr.
- Tengeri 200 mm. 5 frt 57 és fél kr, 300 mm. 5 frt 55 kr.
- Hadárüdzület. Az irányzat szilárd volt. Határidők jegyzése déli 12 órakor:

Buza tavaszra 7,43—7,45 frton, buza őszre 7,75—7,77 frton, tengeri május-juniusra 6,09—6,11 frton, zab tavaszra 5,74—5,76 forinton.

Kötetett: Buza tavaszra 7,47—7,42—7,47 frton, buza őszre 7,75—7,77 frton, tengeri május-juniusra 6,08—6,12 frton, zab tavaszra 5,72—5,76 frton.

Szésszűlet. (Január 20.) (B.) Készaru nagyban 25,75, kicsinyben 26,25, hordó nélkül per 100 liter.

Budapesti gabonatöze.
(Január 20.)
Méréselt kínalt, tartózkodó vételkedv, 8000 mm. jött forgalomba és szilárd áron adatott el. Buza tavaszra 7,41—7,43, zab tavaszra 5,70—5,72, kukorica tavaszra 6.—6,02, káposzta-repeze 10,65—10,75, buza őszre 7,75—7,77.

IDEGENEK NÉVSORA.

(Január 20.)
Fehérek-sz. szálló. Lászlófy Gy. birt. Kovácsbáza. Dr. Zinerer N. ügyvéd, Beél. Lausch F. kereskedő, B.-Csaba Steiner N. keresk. B.-Csaba. Frohn J. Albala F., Spiner J., Guttenberg L., Mandl H., Schönmán Lajos, utazók, Bécs.
Tücherer-sz. szálló. Báró Vasmer N. birt. Battonya. Mezey József birt. Apatelek. Béar Frigyes birt. Battonya. Reichman H., úgynök, Nádav. Burger Ferenc úgynök, Örvény.
Nádor-sz. szálló. Báró István és leánya birt. Orosháza. Báró Simon J. birt. Vadász. Janki István, Horváth János birt. Orosháza. Csáran Géza birt. Seprés. Holai Gyula, szolgabíró, Pécska. Kovácsos József, bíró, Battonya. Dr. Rozenberg N., orvos, Csaba.
Aranykules-szálló. Bagics S., jegyző. Kovácsbáza. Uzon Mihály, keresk., Csáka. Reischer J., bérő, Bánhegyes.
Háromkirály-szálló. Temesváry Pál birt. Kovácsbáza. Konopán János, lelkész, Ódvas. Buday János, jegyző, Zaránd. Borsos Lajos, jegyző, Gurahoucz. Plessák József, mészáros, Szemlak.

Arad városi színház.
Folyó szám 107. 4. kiadást 23. sz.
Szombat, 1888. január hó 21-én:
Nebánts virág.
Operette 3 felvonásban. Írták: H. Melhac és A. Melhac. Zenéjét szerzte: Hervé.

Kezdeté 7, vége 9 1/2 órakor.
Holnap, vasárnap, két előadás:
Délután 4 órakor fél-helyzetek:
Gróf Szapáry Péter,
vagy:
Budavár visszavétele a törököktől.
Nagy látványos történelmi népdrama 5 felv.

Este 7 órakor:
Pünkösdt Florenczben.
Operette 3 felvonásban.

Felelős szerkesztő és kiadó:
HINDY ÁRPÁD.

Munkakörök beosztása

Az 1888. évben Arad szab. kir. város kapitányi hivatala mint I-ső foku iparhatóság mellett működő iparhatósági megbízottak-működési köre a f. hó 8-án tartott ülésen megállapítottan annak eredménye a következőkben közhírré tétetik.

- I. Az iparhatósági és ipartestületi lajstromok és nyilvántartások ellenőrzői: Andrányi Gusztáv, Dengel Károly.
- II. A kereskedő- és iparos-tanács-iskolák látogatói:
Január hónap: Blau Bernát, Dengel Károly, Bartl János és Gyulai István.
Február hónap: Illman Ottó, Kell Manó, Moldován Sándor és Róth Miklós.
Március hónap: Klein Soma, Maresch Gyula, Rittinger Agoston és Sütő József.
Április hónap: Pohl Odón, Scherhag Jakab, Schifferer Alajos és Szántay Lajos.
Május hónap: Bukovetz Pál, Blau Bernát, Stoll Károly, Ujházy Károly.
Június hónap: Dengel Károly, Herman Ottó, Bartl János és Gyulai István.
Szeptember hónap: Kell Manó, Klein Soma, Moldován Sándor és Róth Miklós.
Október hónap: Maresch Gyula, Pohl Odón, Rittinger Agoston, Sütő József.
November hónap: Scherhag Jakab, Bukovetz Pál, Schifferer Alajos és Szántay Lajos.
December hónap:

Műhely látogatók.

- A város műhelyei 5 körletbe osztván fel, azokat az iparhatósági megbízottak a következő beosztás szerint vizsgálndják:
I. körlet a falerakó helyektől a városház Széchenyi és Vesselőczy utcák által képezett vonalától éjszakra terjedő város részére terjed egész a vásártéri és kurticsi uti vámig: Blau Bernát és Bartl János.
II-ik körlet: a Wesselőczy, Kis Ernő, Vécsey, Kasza-utca, legelősor, s a Holtmaros medernek a Banner-féle szállástól a Kossuth-utcai hidig terjedő része által határolt belvárosi területből, ezenkívül Poltura, Sága és Gáj elővárosokból áll; műhelyvizsgálók: Róth Miklós és Kell Manó.
III-ik körlet a főtér, Széchenyi-, Kiss Ernő, Vécsey- és Kasza-utcai vonalától a legelő-sorig, s innen a kapu-, Teleki- és Deák Ferenc-utczákra a főtérig körül határolt területből áll; műhelylátogatók: Moldován Sándor, Sütő József.
IV-ik körlet a Maros-parttól a Petőfi-utca, főtér, Deák Ferenc-, Teleki- és kapu-utczák vonalai által egyrészt, másrészt az óvár-, óz-utca, Szt.-Péter-, Kelemen-tér, Ujterem- és csutora-utczák által határolt s a legelő-sorig terjedő városrész műhely-látogatói: Szántay Lajos, Scherhag Jakab.
V. körlet az óvár-, óz-utczák, Szt.-Péter- és Kelemen-tér, Ujterem- és csutora-utczák és a legelő-sorig, Marostáj és az óvár-tér által körített területből áll, műhely-látogatói Schifferer Alajos és Klein Soma.

- IV. Az összes helybeli szeszgyárakban: Stoll Károly, Ujházy Károly, Pohl Odón.
2. Walder S. és fia gőzfűrés-gyárában: Dengel Károly, Rittinger Agoston.
3. Dobiasch haloxilin gyárában: Pohl Odón, Dengel Károly.
4. Nyáry és Bukovetz czukorka- és liqueur-gyárában: Pohl Odón, Dengel Károly.
5. A tégla-gyárban: Illman Ottó, Róth Miklós.
6. A légszuszogató-gyárban: Gyulai István, Maresch Gyula.
7. Solymos J. ércöntő-gyárában: Klein Soma és Schifferer Alajos.
8. Széchenyi gőzmalomban: Blau Bernát és Róth Miklós.
9. Weisz M. és fia czukorka gyárában: Maresch Gyula és Sütő József.
10. Handl Odón ércöntő és gép gyárában: Hell Manó és Szántay Lajos.
11. Spiroch kötsző-gyárában: Scherhag Jakab és Moldován Sándor.
12. Rosenfeld L. keményítő gyárában: Bukovetz Pál és Ujházy Károly.
13. Wiedermann V. ércöntő-gyárában: Schifferer Alajos és Blau Bernát.
14. Marx Adolf érckoporsó gyárában: Bukovetz Pál és Bartl János.
V. Az önkéntes árverések és végeladások ellenőrzésére Iman Ottó.
VI. Tanács felszabadítások:
A felszabadulandó kereskedő tanácsokat havonta egyszer bizonyos meghatározandó napon az iparhatósági megbízottak kereskedő tagjai, a felszabadulandó iparos tanácsokat pedig annak iparos tagjai együttesen fogják

felülvizsgálni a felszabadulás iránti jelentésüket az iparhatósághoz beterjeszteni.
Arad szab. kir. város kapitányi hivatala, mint első foku iparhatóság által 1888. évi január hó 9-én.

Urbányi János,
főkaptány.

LUSER L.
touristatapasza.
Biztos és gyorsan ható szer tyúk-szem, bűtyök, továbbá a lábaltalon sarkon elkeményedett bőr, szemölcs és minden más bőr és kinőések ellen.
A hatás biztosított van.
Egy doboz ára 60 kr. Vidékre 80 kr. beküldése mellett bérmentve. Főszékhelyi telep: L. Schwenk's potheke in Meidling bei Wien.
Csak akkor valódi, ha minden tapasz és használati utasítás a mellékelt védjeggyel és aláírással el van látva; tehát figyelni kell ezekre és határozottan LUSER L.-féle turistatapaszt kell kérni.
Kapható: 777 9-12
Török József budapesti gyógyszerész különlegességi fő-raktárának aradi fiókjában
RING LAJOS,
„Angyathoz” oltalmazt gyógyszerárban
Aradon, Asztalos-Sándor-utca 1. sz. alatt.

Hirdetmény.

A közmunkaügyi 21550/631—1886. számú szabályrendelet 12. §-a értelmében azon czéltől tétetett az 1888. évre szerkesztett közmunka-összeírás december 21-től számított 15 napi közszemlére a városi adóügyi osztály 1. számú helyiségébe, miszerint ezen idő alatt azt az érdekeltek betekinhetvén, az ellen esetleges kifogásaikat akár e czélra nyitott jegyzőkönyvbe vétehesseék, akár pedig közvetlenül a tanács-hoz benyújthassák.
Erről Aradváros közönsége azzal értesítettik, miszerint a közmunkakötelezettség mennyisége ellen irányuló, a most kitűzött határidőn túl beadandó kérvények tárgyalatlanul fognak visszaadtni.
Arad, 1887. évi december hó 17-én.

A városi tanács.

Magyar iparcikk!
Mig eddig még a pótkávét is a külföldről vettük, most az elismert jószág
Lenck-kávében
oly kitűnő; hazai gyártmányunk van, melynek használatá máris általános divattá vált.
Lenck-kávét
kapható minden jobb kereskedésben s a hol a készlet elfogyott volna, a t. közönség: **követelje mint hazai gyártmányt.**
A t. eláruló urak forduljanak **Lenck S.** pótkávét-gyárához **Sopronba**, honnét **mintákat** rögtön, **ingyen** és **bérmentve** kapnak s így **rizikó nélkül** győződhetnek meg a felől, hogy a 747 6.20
Lenck-kávét
a legjobb eddig ismert pótkávét.
Képviselet Aradon:
POHL Odón ur.
Aradon kapható: Elias A., Marx és Fejér, Tones és társa, Tones Ferenc és Ede, Guttmann Samu, Kamensky János, Preisach Vilmos, Pollák József, Illics A., Antmann L., Márta Lajos, Hódi és Lázár, Simon K., Duzsek F., Stampfl Gy., Tyrnauer M., Belgráder és társa, Bendik József, Popper J., Baumann B., Drassey L. és Kraus József urak üzletében.
Uj-Aradon: Orth A. J. urnál. Lippán: Schwarz F., Simon D. B., Róz Jakab és Tencs Demeter urak kereskedésében. Pankótán: Riegler István és Pavlovics K. uraknál. Pécskán: Königsthal L. utódnál. Kisjenő: Messer Lipót urnál.

M e g h i v á s.
A nagylaki takarékpénztár-részvénytársulat
1888. febr. 14-én d. e. 9 órakor
a helybelli evang. egyház gyűléstermében tartandja
XII-dik rendes közgyűlését,
melyre a t. cz. részvényesek ezennel meghivatnak.
N a p i r e n d:
1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A mérleg bemutatása és a felmentvény megszavazása.
4. A tiszta nyereség feletti intézkedés.
5. Az alapszerület viszályzó elnök, 12 igazgatósági tag, 5 felügyelőbizottsági tag és a pénztárnok megválasztása.
6. A részvényesek által netán teendő indítványok megvitatása.
Nagylak, 1888. január 9-én.
Az igazgatóság.
Jegyzet: 59. §. Minden részvényes, ki a közgyűlésen részt akar venni, tartozik a közgyűlést 3 nappal megelőzőleg részvényét a tarsulat pénztárába letenni, hol az őt megillető szavazatsámot előtűntető és beletűli jegyül szolgáló térítvény neki kiszolgáltatatik.
60. §. Csak olyan részvényes gyakorolhatja szavazási jogát, kinek részvényei saját nevére szótlanak vagy december hó 31-ig a közgyűlés megtartása előtt nevére át lettek írva.

Uj cikkek a farsangi idényre.
Teljes tisztelettel értesitem nagyrabecsült vevőimmet és a t. közönséget, hogy a legújabb árucikkekkal dusan ellátam
kézmű-, rövid-, norinbergi-, fehérmű-áru
és
gyermekjáték-üzletemet.
Leszállított árak, mesés olcsóság és a cikkek finomsága felülmulthatatlanok.
Egy vég vászon, 30 róf. 4,50, 5,50, 6.—, 7.—, 8, 10, 15 forintig.
Chiffon 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12 frt.
Különbéle vászonok rófe 12, 14, 16, 18, 20, 25, krajczár.
Kanavasz, oxford, zephir, 1 vég, 30 róf 5, 6, 7, 8, 9 forint.
Különbéle oxford zephir 18, 20, 22, 25, 30 kr.
Kartonok, legújabbak 16, 18, 20, 22, 25 kr.
Szines mosó barketok 16, 20, 22, 25, 27, 30, 36 krig.
Kockázott és szines szövetek 16, 18, 20, 25 kr.
Creppok, beegok, casmirok, loden, dupla széles, minden színben 30, 35, 40, 50, 60, 70 kr.
Fekete lüszterek 20, 22, 25, 30, 40, 60.
Fekete terno, kasmir és crepp, dupla széles 55, 60, 70, 80, 90, 1.—, 1,50-ig.
Vattmoll, flanel és loden kelmék 30, 40, 60, 70, 80 krig.
Törülközők 16, 18, 20, 25 kr.
Asztalkendők és pohártörülők 20, 22, 25, 30 kr.
Asztalterítők, szinesek 34, 60, 1.—, 1,20, 1,50 2 forint.
Asztalterítők és asztalkendők 6 személyre 3,50, 4.—; 12 személyre 6, 7, 8 frt.
Csipke és jutté-függönyök 20, 22, 25, 30, 40 kr.
Zsebkendők, fehér és szines, 6 drb 40, 60, 80, 1.—, 3 frt.
Női- és gyermekcipők csodás olcsó árban.
Gyermekkoscsik 5,50, 6,50, 7,50, 8,50.
Esdernyők 90 kr. 1., 1,20, 1,50, 2, 3, 4, 5 frt.
Finom chiffon, oxford és kotoningek 90, 1.—, 1,20, 1,50, 1,80, 2 frt.
Dolgozó-ingek 65, 70, 80, 90 kr.
Férfi lábravalók vászonból 60, 70, 80, 90 kr.
Finom női ingek 65, 75, 85, 90, 1,20, 1,50.
Fehér és szines alsó-szoknyák 80, 90, 1.—, 1,20, 1,50.
Mellfűzők 60, 65, 70, 80, 90, 1,20, 1,50.
Gyermekingek 60, 70, 80, 90, 1.—
Nyakkendők, 14, 18, 20, 25, 30, 40, 50 kr.
Fin. női hálócsorsettak 70, 80, 90, 1.—, 1,20, 1,50.
Harianyák nők, férfiak és gyermekek számára 8, 10, 12, 15, 20, 25, 30 kr.
Gallérok 16, 18, 20, 25 kr.
Manchetták 25, 30, 35 kr.
Munkás-sapok 25, 30, 40 kr.
Gyermek és férfi nemezslapok 1.—, 1,20, 1,50, 1,80, 3 frt.
Utazó-bőröndök (Koffer) 90, 1,20, 1,50, 10-ig.
Kézi kosarak 25, 30, 40, 60, 80, 1.—, 1,50.
Czérna, selyem és glaceköttyük minden színben.
Gyermekruhák, fruk és leánykák részére.
Szőnyegek, paplanok, pokróczok.
Gépész-öltönyök, gyermek- és női kötők.
Mindennemű selymekendők, szabókéllék, szalagok, rüschek, virágok, gombok, czernák, pamutok, pénzes-, dohány- és szivartárcák, asztal- és tollkések, kanalak, fog-, haj- és ruhafésék, új tajtpipák és szipkák, illatszer-ek, albumok, iskola-táskák, poharak, csomogés-tányérok, vajtartók.
Ezekon kívül feihvom a t. közönség figyelmét az annyira megkedvelt
5, 8, 10, 15, 20, 25 kros kiállítási bazáromra,
mely a legszebb és a legválasztékosabb tárgyakból van összeállítva,
A t. közönség pártfogásáért és látogatásáért tisztelettel esedezem:
KILÉNYI ADOLF Arad,
főtér, Arena-épület, „a kék golyóhoz.” 703—8.12
Postai megrendelések pontosan teljesítettek. Csomagolás ingyen.

Női trikó derekak minden színben és nagyságban 1,20, 1,50, 1,80, 2,20, 2,50, 3 forintig.